

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد گرامی: ای کاش دریچه قلبها گشوده می شد و مردم از این گنج عظیم «قرآن کریم» بهره می بردند. «أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا» فردی هستم گناهکار که در سرایشی عمر قرار دارم. با آیات قرآن آشنا بودم ولی عمل نکردم یعنی نمی فهمیدم که عمل کنم. از آنهایی که قرآن لعنتشان می کند. مذبذب بودم. حال می بینم که این بی توجهی چقدر باعث تباهی و ضرر شده است. «أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ» چنان آثار گناه و حسرت احاطه ام کرده که در شرف دیوانگی هستم. «خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ» پرده ها از جلوی دیدگانم کنار رفته و حقیقت آیات الهی را درک می کنم ولی از نوعی که برای کافران در قیامت اتفاق می افتد. وای که چقدر از این آگاهی عذاب می کشم. حتی از گشت و گذار در این سایت هم عذاب می کشم چون شما در این سایت حیات طیبیه ای را به تصویر می کشید که من خود را از آن محروم کردم. «بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» اگر کسی کمکم نکند در این عذاب جاودانه ام و آثار گناهانم فراگیر می شود (بی ادب تنها نه خود را داشت بد - بلکه آتش بر همه آفاق زد). بنا به فرمایش «فابتغو اليه الوسيله» درخواست کمک دارم، نتیجه تلاش هایم برای رهایی از عذاب اینست که آیه «وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ» و صلوات دائم بر زبانم جاریست گاهی که حسرت شدت می باید و خود را ناتوان از جبران خطاهایم می بینم «امن یجیب» به ذهنم خطور می کند آیا راه نجاتم همین آیه است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین توجه را از رحمت الهی بدانید و اگر نظر مبارک حق بر شما نبود این احساس پیش نمی آمد، پس با تمام امید به رعایت دستورات الهی و رعایت حق الناس پایداری کنید و نسبت به آینده امیدوار باشید. موفق باشید